

Да сте живи,
живи здрави
за много години!
До пета, до шеста,
до седма, до осма,
девета, десета –
до сто петдесета!
Хайде, хаирлия да е!
Да остарееме, да побелееме,
като Рила и Витоша!
Вкъщи берекет!
От небето да тече, от земята да расте!

Скъпи читатели,

С тази сурвакарска благословия Ви пожелавам светли Рождественски дни и щастлива Нова 2017!

Последният за старата година брой на Вашето списание отново е богат на много събития, които нашият екип посети с удоволствие и документира с отговорност към Вас, нашите читатели. Естествено, на първо място, както винаги, са инициативите на нашето голямо сдружение и още, като разгърнете страниците, няма как да пропуснете Коледния концерт на „Гласове от България“ – сега обаче съвместно с нашите приятели от словашкото малцинство и техния „Спевокол“. Двата хора пъяха в катедралния храм „Св. св. Кирил и Методий“ – с обич към своята публика и благоговение към светлия християнски празник. Българският културно-просветен клуб отново помисли за най-малките, като им организира весела среща с Дядо Коледа в Дома на националните малцинства. Естествено, в регионалните клубове на АБС членовете също се събраха и повеселиха, както подобава, в последните месеци на годината. Този път аз най-после приех любезната покана на председателя на Бърненското ни сдружение и... потеглих към Бърно. Как мина тяхната традиционна вечеринка, ще разберете, ако четете по-нататък.

Ползотворна и интересна бе поредната среща на националните малцинства, организирана от Пражкото кметство.

За мен беше чест да разговарям с новия директор на Българското училище в Прага, както и с талантливия наш сънародник Любен Петров. С възлнение и с още повече гордост присъствах на Конференцията по случай 100-годишнината на Лектората по българистика в Карловия университет, на която четирима български учени бяха наградени със сребърни медали за изключителен принос в развитието на чешко-българските културни връзки.

Скъпи читатели, не пропускайте рубриката ни „Библиотека“ – в този брой неин гост е нашият сънародник, член на Българския културно-просветен клуб в гр. Прага, инж. Христо Христов!

Приятно четене!

Камелия Илиева, главен редактор

Българите в Бърно спечелиха сърцето ми

На 10 декември, в конгресната зала на хотел „Славия“, се състоя традиционната Никулденска вечеринка на Българското сдружение в Бърно. Когато в обявения час пристигнах на мястото, залата вече беше почти запълнена от членовете на сдружението и от неговите приятели и съмишленици. На входа неговият председател, д-р Белков, любезно посрещаше гостите, а представители на Управителния съвет помагаша в организацията и в продажбата на билетите за не по-малко традиционната томбола.

Българите в Бърно се хванаха на хорото...

Да бъда на гости на регионалните клубове на Асоциацията на българските сдружения в ЧР, за мен винаги е било голяма чест и е свързано с много положителни емоции – запознанството със сънародници, историята на техния живот, съхраняването на българщината, въпреки прекараните дълги години в чуждата страна,

превърнала се в тяхна втора родина – всичко това остава завинаги в сърцето ми. Д-р Белков не пропусна да ме запознае с присъстващите дългогодишни членове на сдружението, а пред тях, на масата, бе и последният брой на нашето списание. Наоколо щастливо тичаха дечица, очакващи с нетърпение пристигането на Дядо Коледа. Имах възможността да седя, доколкото изобщо ми остана време

да седна, между няколко дами, които другарски разговаряха помежду си на чешки. Заговорих ги и... изведнъж чух чудесен български език, грижливо пазен в продължение на десетилетия. Всъщност така и продължи нашата комуникация цяла вечер – ту на български, ту на чешки, но винаги с много симпатия и любов към далечното Отечество на родителите им, на дедите им, на земята на съпрузите им. Само, който е живял в чужбина и който се е срещал с българи – второ, трето поколение в тази страна, е способен да разбере неувимата, но дълбока връзка, странната, а за страничния наблюдател, и неразбираема смесица от думи и на двата езика.

Когато попитах д-р Белков откога датират тези срещи, той ми отговори: „Откакто се помня. Бях десетгодишен, когато баща ми за пръв път ме заведе на такава вечеринка, а те са се организирали и преди това“, т.е. срещи с над 60-годишна история. Сред инициативите на Бърненското сдружение се открояват и пролетните вечеринки, както и екскурзиите на членовете до известни чешки културни паметници. Докато разговаряхме, започна програмата. Председателят на сдружението предварително ми беше казал, че са поканили млада група, носеща името „Балканика“. Бях слушала подобни групи и тук, в Прага, но нищо не можеше да ме подготви за това, което последва. Букек от най-добрите български народни песни, изпети на хубав български език с толкова емоция, че залата закипя. Не знам дали Вие, скъпи читатели, сте чували стопроцентов чех да пее с цялата си душа

„Хубава си, моя горо“ – в моите очи със сигурност имаше сълзи, но като се огледах наоколо, видях, че не само в моите... Впоследствие се оказа, че този мъж е влюбен в България и в родния ни език от седемнайсетгодишна възраст. Така и мина

балканска музика. В репертоара им е имало три български песни, но специално за Никулденската вечеринка са подготвили още 7-8. Редувах се „Назад, назад, моме Калино“, „Стъпил Добри“..., а в залата се заизвива дълго хоро, на което се хванаха всички – от най-възрастните до децата. Солистите бяха само двама, но в групата свирят професионални музиканти, покорени от красотата на балканския фолклор. За съжаление, покрай цялата веселба, не успях да си запиша имената им, дано да успеем да се свържем!

Неусетно настана най-въълнуващият момент за децата в залата – пристигна Дядо Коледа. Някои от дечицата бяха по-срамежливи, но други смело речитираха стихчета – кой на чешки, кой на български – пъстри като живота ни в чешката страна. Д-р Белков асистираше на Дядо Коледа, за да стигнат по-бързо подаръците до нетърпеливите детски ръчички. Не по-малко богата беше и традиционната томбола, е, аз, както винаги, не спечелих нищо, но пък с удоволствие наблюдавах как печелят останалите. Най-голямата награда беше огромна торга-подкова. Майсторката на тортата... си я спечели обратно и естествено я подари на цялата компания. И аз я опитах – беше невероятно вкусна!

Лека-полека вечерта напредваше, някои започнаха да се разотиват, тръгнаха си и музикантите. Зазвуча българска

народна музика от уредбата в залата и точно тогава буквално влетя г-н Георгиев, ръководител на ансамбъл „Пирин“. Че като се почна...

Е, останалото е история... До нови срещи – живи, здрави – догодина, до амина! ◆

...и то се заизвива из цялата зала

Децата нетърпеливо чакаха д-р Белков да поздрави Дядо Коледа

В традиционната томбола се включиха всички

разговорът ни – аз му говорех ту на български, ту на чешки, а той на мен – само на български! Ръководителят на „Балканика“ е на половина сръбкиня, която преди година пуска във Фейсбук обява, че търси желаещи за създаване на група, изпълняваща